

დანიელის წიგნი — ას სამოცდამეოთხე

დანიელის 11-ის წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა: ისტორიული და მომავალი მნიშვნელობების გამოვლენა

Jeff Pippenger

2024-03-28

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე მუხლში წარმოდგენილია პომპეუსის მიერ იუდასა და იერუსალიმის დაპყრობა მკ. წ. 63 წელს. ეს წარმოადგენს იმავე თავის ორმოცდამეოთხე მუხლის აღსრულებაში შეერთებულ შტატებში მალე მოსავლენ კვირა-დღის კანონს. მუხლთან დაკავშირებული ისტორია მიუთითებს სამოქალაქო ომზე, რომელიც ქალაქის დაპყრობის დროს მიმდინარეობს, და ამით ასახავს შეერთებული შტატების სამოქალაქო ომის განმეორებას, რომელიც ამჟამად შეერთებულ შტატებში მიმდინარეობს. გასროლილა თუ არა გასროლები, ამჟამად ორი კლასი იბრძვის შეერთებული შტატების კონტროლისთვის. როდესაც პომპეუსმა იერუსალიმი დაიპყრო, ამაღ მიუთითა, რომ იერუსალიმი რომის ხელისუფლების ქვეშ დარჩებოდა მანამ, ვიდრე ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 70 წელს განადგურდებოდა. ამგვარად, ეს წინასწარმეტყველურად წარმოადგენდა მალე მოსავლენ კვირა-დღის კანონს, რომელიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს დასასრულს აღნიშნავს.

პომპეუსი არის იმ ოთხ რომაულ ძალათაგან პირველი, რომლებიც ამ მონაკვეთშია მოხსენიებული. მარკუს ანტონიუსიც, რომელიც რომაელი იყო, ასევეა მოხსენიებული, მაგრამ იმ ოთხ ძალას შორის, რომლებიც რომაელ მმართველებად არიან წარმოდგენილი, ანტონიუსი წარმოადგენს რომაულ ხელმძღვანელობას, რომელმაც აჯანყება მოაწყო და რომის წინააღმდეგ ეგვიპტესთან კავშირი შეკრა. პომპეუსი, იულიუს კეისარი, ავგუსტუს კეისარი და ტიბერიუს კეისარი არიან ის ოთხი რომაელი, რომლებიც წინასწარმეტყველურად არიან გამოყენებულნი მიწის მხედის რესპუბლიკური რქის ოთხი თაობის წარმოსადგენად.

პომპეუსი, რომელიც 1863 წლის თაობაში აშშ-ის სამოქალაქო ომის აჯანყებას წარმოადგენს, ასევე ასახავს უკანასკნელ თაობას და მიმდინარე „სამოქალაქო ომს“, რომელიც ახლა უკვე დაწყებულია. იულიუს კეისარი წარმოადგენს მეორე თაობას, როდესაც შეერთებული შტატები მტკიცედ დამკვიდრდა, როგორც ერებს შორის უპირველესი ერი, მაგრამ 1913 წელს იქნა მოკლული, როდესაც საფინანსო სისტემის სუვერენიტეტი გადაეცა გლობალისტურ საბანკო სისტემას და დაიწყო ერთმსოფლიოიანი მთავრობისთვის მუშაობა. ავგუსტუს კეისარი წარმოადგენს პირველი ორი მსოფლიო ომის დიდების წლებს, როდესაც, მიუხედავად სისხლისღვრისა, შეერთებული შტატები მსოფლიოს შურადქცეული გახდა. შემდეგ კი, უკანასკნელ თაობაში, ტიბერიუს კეისარი, რომელიც ცნობილი იყო თავისი ლოთობითა და ქრისტეს ჯვარცმით, წარმოადგენს იმ პერიოდს, რომელიც არსებითად დაიწყო ჯონ ფ. კენედის, პირველი კათოლიკე პრეზიდენტის, არჩევით, რითაც

განსაზღვრა ის თაობა, რომელიც რომის წინაშე მოიდრეკდა.

პომპეუსთან დაკავშირებული ეს წინასწარმეტყველური საკითხები მნიშვნელოვანია, მაგრამ ამჟამად ჩვენ ყურადღებას ვამახვილებთ იმ წინასწარმეტყველურ ისტორიაზე, რომელიც წინ უსწრებს პომპეუსსა და მეთექვსმეტე მუხლს — ისტორიაზე, რომელიც იწყება თავის პირველი ორი მუხლით, სადაც 1989 წელი განსაზღვრულია, როგორც დასასრულის ჟამი, და შემდეგ მიუთითებს რეიგანის შემდგომ მდიდარ მეექვსე პრეზიდენტზე, რომელიც აღძრავს გლობალისტებს, როგორც ეს ტრამპმა უეჭველად ადასრულა.

ტრამპი წინასახოვნებულია კიროსის შემდგომ მეოთხე მმართველით, სახელად ქსერქსე, მდიდარი სპარსეთის მეფით, რომელიც ესთერის ამბავში ასევე ახაშვეროშის სახელით არის ცნობილი. ამ მუხლებში ქსერქსეს მომდევნო მეფე მესამე მუხლში ალექსანდრე დიდი არის. ისტორიულად, ქსერქსესა და ალექსანდრე დიდს შორის რვა მმართველი იყო. ტრამპიდან ალექსანდრე დიდით წარმოდგენილ ერთმსოფლიო მთავრობის ჩათვლით, წარმოდგენილია ათი მეფე; ტრამპი პირველია, ხოლო ალექსანდრე — უკანასკნელი.

წინასწარმეტყველური ხაზები მიუთითებს, რომ ქვეყნიერების დასასრულს დედამიწის ყველა მეფე პაპობასთან იმრუშებს, და ეს მეფეები წარმოდგენილნი არიან როგორც „ათი მეფე“. აქაბი, რომელიც ათნაწილოვანი სამეფოს თავი იყო და იეზუბელზე იყო დაქორწინებული, გამოხატავს იმ ფაქტს, რომ თუმცა ათივე მეფე პაპობასთან იმრუშებს, არსებობს ერთი მთავარი მეფე, რომელიც ამას პირველად აკეთებს. პირველად, როცა პაპობას დედამიწის ტახტი მიეცა, მთავარი მეფე იყო კლოვისი, ფრანკთა (საფრანგეთის) მეფე, 496 წელს. ეს შეესაბამება იმას, რომ პაპობამ საფრანგეთს მიანიჭა კათოლიკური ეკლესიის პირმშოსა და კათოლიკური ეკლესიის უზუცესი ასულის წოდება.

საფრანგეთის მიერ აღსრულებული წინასწარმეტყველური საქმე, რომელმაც რომი ცივილიზებული მსოფლიოს ტახტზე დასვა, შეესატყვისება შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველურ საქმეს. ბიბლიური წინასწარმეტყველების კვირადღის კანონი იწყება შეერთებულ შტატებში, და შემდეგ დედამიწის ყოველი ერი მიჰყვება იმ მაგალითს. წინასწარმეტყველური ხაზი ხაზის შემდეგ ამჟღავნებს, რომ ათ მეფეთაგან უპირველესი მეფე, რომელიც უკანასკნელ დღეებში პირველ ყოვლისა მრუშობს ცოდვის კაცთან, არის შეერთებული შტატები. თუმცა მეორე და მესამე მუხლებში ქსერქსეს, პირველ მდიდარ მეფეს, და ალექსანდრე დიდს, უკანასკნელ მეფეს, შორის არც ერთი მეფე არ არის წარმოდგენილი, ისტორია ათ მეფეს ასახელებს. რიცხვი ათი წარმოადგენს გამოცდას, და იგი ასევე წარმოადგენს კონფედერაციას.

გამოცდა, რომლის წინაშეც მსოფლიო დგას, არის მსოფლიომასშტაბიანი სისტემის დადგინება, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც მხედის ხატი. ეს გამოცდა იწყება შეერთებულ შტატებში მალე მისაღები კვირადღის კანონით და სრულდება მაშინ, როდესაც დედამიწის ყოველი ერი ამ მაგალითს მიჰყვება. იესო ყოველთვის რაიმეს დასასრულს მისი დასაწყისით წარმოაჩენს; ამიტომ, მიუხედავად იმისა, რომ მეორე და

მესამე მუხლებში მდიდარ მეფესა და ალექსანდრეს შორის არც ერთი მეფე არ არის მოხსენიებული, ისტორია ამხელს გამოცდის პროცესს, რომელიც იწყება უმდიდრესი პრეზიდენტით, რომელიც მდიდარი გახდა თავისი საქმიანი საქმიანობიდან და არა იმიტომ, რომ სიმდიდრე მოიპოვა გახრწნილ პოლიტიკურ სისტემაში მონაწილეობით.

სახელწოდება „ამერიკა“ მომდინარეობს სახელ „Amerigo“-ს ლათინური ფორმიდან, რომელიც უკავშირდება იტალიელ მკვლევარს, ამერიგო ვესპუჩის, მკვლევარსა და ნავიგატორს, რომელმაც XV საუკუნის მიწურულსა და XVI საუკუნის დასაწყისში ახალ სამყაროში რამდენიმე მოგზაურობა განახორციელა. მთლიანობაში, ვესპუჩის გამოკვლევები შესაძლებელი გახდა იმ სპონსორებისა და მფარველების ფინანსური მხარდაჭერითა და კაპიტალდაბანდებებით, რომლებიც ახალი სამყაროს გამოკვლევაში მოგების, გაფართოებისა და პრესტიჟის შესაძლებლობებს ხედავდნენ. სახელწოდება „ამერიკა“ მოგების მიღებისკენ მიმართული ძალისხმევის სიმბოლოა.

იესო მუდამ საგნის დასასრულს მის დასაწყისთან ერთად წარმოაჩენს; და ათი მეფის დასაწყისი, რომლებიც იმ ხიდს წარმოადგენენ, რომელიც მიდო-სპარსეთის ორქიან სამეფოს ალექსანდრე დიდით წარმოდგენილ ერთმსოფლიურ მმართველობასთან აკავშირებს, იწყება მდიდარი მეფით, რომელიც არის იმ სამეფოს პრეზიდენტი, რომელიც საფრანგეთითა და ახაბით არის ტიპიფიცირებული, და რომელიც ასევე გახდება ალექსანდრე დიდით წარმოდგენილი თავი, როდესაც მთელი მსოფლიო შეეჯახება შეერთებული შტატების ძალასთან დაკავშირებულ ეკონომიკურ რეალობას, მაშინ როცა იგი მთელ მსოფლიოს აიძულებს, კათოლიკურ ეკლესიას თაყვანი სცეს, თუ მათ სურთ, რომ შეეძლოთ ყიდვა და გაყიდვა.

მეშვიდე სამეფო გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში არის ათი მეფე, და ათი მეფიდან ერთ-ერთი წინასწარმეტყველური მახასიათებელი ის არის, რომ ისინი მხოლოდ „მოკლე ხანს“ განაგრძობენ არსებობას, ვიდრე დათანხმდებიან თავიანთი მეშვიდე სამეფო მისცენ ბაბილონის მეძავს, რომელიც თავადაც მხოლოდ „ერთ საათს“ ძლებს. წინასწარმეტყველური მიზეზი, რის გამოც ისინი იღებენ ამ შეთანხმებას, ის არის, რომ ბაბილონის ღვინით არიან დამთვრალნი. ისტორიულად ალექსანდრე დიდი მხოლოდ მოკლე ხანს მეფობდა, რადგან მისი სიცოცხლე ისევე სწრაფად დასრულდა, როგორც მისი სამეფო დამყარდა, ვინაიდან თავი სასმელით მოიკლა; ამგვარად იგი სიმბოლურად გამოხატავს გაერთიანებული ერების ათი მეფის მოკლე ხანსა და სიმთვრალეს. როგორც კი ალექსანდრე დიდი აღდგა, იგი შეიმუხრა, და მისი სამეფო მიეცა ოთხ ქარს, რითაც გამოიკვეთა შემდგომი ბრძოლა მისი უწინდელი სამეფოს ხელახლა დასამყარებლად.

მე კი მიდიის დარიოსის პირველ წელს დავდექი, რათა განმემტკიცებინა და გამემლიერებინა იგი. ახლა კი ჭეშმარიტებას გიჩვენებ. აჰა, კიდევ სამი მეფე აღდგება სპარსეთში; ხოლო მეოთხე ყველა მათგანზე მეტად გამდიდრდება; და თავისი ძლიერებით, თავისი სიმდიდრის მეშვეობით, ყველას აღძრავს საბერძნეთის სამეფოს წინააღმდეგ. და აღდგება ძლევამოსილი მეფე, რომელიც იმმართველებს დიდი ხელმწიფებით და მოიქცევა თავისი ნებისამებრ. და როდესაც აღდგება, მისი სამეფო დაიმსხვრევა და ზეცის ოთხი ქარისაკენ დაიყოფა; მაგრამ არა მის

შთამომავლობას, და არც იმ ხელმწიფებისამებრ, რომლითაც იგი მმართველობდა; რადგან მისი სამეფო აღმოიფხვრება და სხვებს ერგებათ, იმათ გარდა. დანიელი 11:1–4.

ალექსანდრეს სამეფო ისე სწრაფად დაიშალა, როგორც სწრაფადვე შეიკრა, რადგან იგი უკანასკნელ დღეებს წარმოადგენს, რომლებშიც წინასწარმეტყველება აღწერილია როგორც სწრაფად აღსრულებადი.

„ბოროტების ძალები თავიანთ ძალებს აერთიანებენ და იკრებენ. ისინი მტკიცდებიან უკანასკნელი დიდი კრიზისისთვის. ჩვენს სამყაროში მალე მოხდება დიდი ცვლილებები, და საბოლოო მოვლენები სწრაფად განვითარდება.“
Testimonies, ტომი 9, 11.

ისლამის მესამე ვაი დამყარებულია პირველი და მეორე ვაის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებზე. პირველ ვაიში არსებობდა პერიოდი, რომელიც დაიწყო მუჰამედის გამოჩენით და გაგრძელდა მომდევნო პერიოდამდე, რომელიც განისაზღვრება როგორც „ხუთი თვე“ ანუ ას ორმოცდაათი წელი, რომლის განმავლობაში ისლამი რომის ლაშქრებს „ავნებდა“. ას ორმოცდაათწლიანი დროის წინასწარმეტყველების დასასრული იმავდროულად აღნიშნავს სამას ოთხმოცდათერთმეტწლიანი და თხუთმეტდღიანი წინასწარმეტყველების დასაწყისს, რომლის განმავლობაში მეორე ვაის ისლამი შემდეგ რომის ლაშქრებს „მოკლავდა“.

2001 წლის 11 სექტემბერმა აღნიშნა იმ პერიოდის დადგომა, რომელსაც პირველი ვაების მუჰამედი წარმოადგენს; ეს მოიცავს 2023 წლის 7 ოქტომბერსაც, როგორც იმ პერიოდის დასაწყისის აღმნიშვნელ თარიღს, როდესაც ისლამი „ავნებდა“ „რომის ლაშქრებს“ ძველ, სიტყვასიტყვით „დიდებულ ქვეყანაში“, რომელიც შეერთებული შტატების სიმბოლურ შემცვლელს წარმოადგენს; და 2023 წლის 7 ოქტომბრის შემდეგ, ამ სტატიის დაწერის დროისთვის — 2024 წლის 17 თებერვლისათვის — ისლამის მიერ რომის ლაშქრის წინააღმდეგ განხორციელებული თავდასხმები ორასს უახლოვდება.

მალე მისაღებ კვირა-დღის კანონთან ერთად შეერთებული შტატები „მოიკლება“ როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, რაც პარალელურია ისლამური თავდასხმების სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღისა, რომლებმაც რომის უწინდელი ლაშქრები მოაკვდინეს, მაშინ როდესაც მათი მესამე დიდი ჯიჰადის ომი ძლიერდება. როდესაც მიქაელი აღდგება, ადამიანთა გამოცდის ვადა დაიხურება, და შვიდი უკანასკნელი წყლულის დროს ოთხი ქარი სრულად იქნება გაშვებული.

„ვიხილე, რომ ერების რისხვა, ღვთის მრისხანება და მკვდართა გასამართლების დრო ერთმანეთისაგან განცალკევებული და განსხვავებული იყო, ერთი მეორეს მოჰყვებოდა; აგრეთვე, რომ მიქაელი ჯერ არ აღმდგარა და ისეთი გასაჭირის ჟამი, რომლის მსგავსი არასოდეს ყოფილა, ჯერ კიდევ არ დაწყებულა. ერები ახლა რისხდებიან, მაგრამ როდესაც ჩვენი მღვდელმთავარი თავის საქმეს დაასრულებს საწმიდარში, იგი აღდგება, შურისგების სამოსელს შეიმოსავს, და მაშინ უკანასკნელი შვიდი წყლული გადმოიღვრება.“

„ვიხილე, რომ ოთხი ანგელოზი შეაკავებდა ოთხ ქარს, ვიდრე იესოს საქმე დასრულდებოდა საწმიდარში; და შემდეგ მოვა შვიდი უკანასკნელი წყლული.“
Early Writings, 36.

„ოთხი ქარი“ დას უაითის მიერ წარმოდგენილია როგორც „განრისხებული ცხენი, რომელიც ცდილობს თავი დაიხსნას და თავის გზაზე სიკვდილი და განადგურება მოიტანოს“, და ისინი სრულად გათავისუფლდებიან, როცა გამოცდის დრო დაიხურება. ისინი მეორე ვაიში წარმოდგენილი იყვნენ როგორც „ოთხი ანგელოზი“ და არა როგორც ოთხი ქარი.

უთხრა მეექვსე ანგელოზს, რომელსაც საყვირი ჰქონდა: „გახსენ ოთხი ანგელოზი, რომელნიც შეკრულნი არიან დიდ მდინარე ევფრატზე.“ და გახსნილ იქნენ ოთხი ანგელოზი, რომელნიც გამზადებულნი იყვნენ საათისთვის, დღისთვის, თვისთვის და წლისთვის, რათა მოეკლათ კაცთა მესამედი. გამოცხადება 9:14, 15.

„ოთხი ქარი“, ანუ „ოთხი ანგელოზი“, ორივე ისლამის სიმბოლოა, როგორც ამას განსაზღვრავს ის კონტექსტი, სადაც ეს სიმბოლო გამოიყენება. როდესაც ალექსანდრე დიდი აღდგა, მისი სამეფო, რომელიც წარმოადგენს მეშვიდე სამეფოს, ანუ დრაკონის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგი სამეფოს ერთ მესამედს — „როცა იგი აღდგება, მისი სამეფო დაიმსხვრევა და ზეცის ოთხი ქარისაკენ გაიყოფა.“ როდესაც კაცობრიობის გამოცდის დრო დასრულდება, ოთხი ქარი, ანუ ოთხი ანგელოზი, გათავისუფლდებიან და მის სამეფოს დაამსხვრევენ, რადგან მისი სამეფო „დაიმსხვრევა.“ მაშინ ის ათი მეფე და მათი თანამზრახველები, გლობალისტი ვაჭრები, შორიდან დადგებიან, იგლოვებენ და იტირებენ.

რადგან, აჰა, მეფენი შეიკრიბნენ, ერთად ჩაიარეს. იხილეს იგი და განცვიფრდნენ; შემრწუნდნენ და სასწრაფოდ განერიდნენ. შიშმა მოიცვა ისინი იქ, და ტკივილმა — როგორც მშობიარ ქალს. შენ ამსხვრევ თარშიშის ხომალდებს აღმოსავლეთის ქარით. ფსალმუნები 48:4–7.

ათი მეფის ეკონომიკური სტრუქტურა ისლამის „აღმოსავლეთის ქარის“ მიერ იმსხვრევა.

შენმა მესაჭეებმა დიდ წყლებში შეგიყვანეს; აღმოსავლეთის ქარმა ზღვების შუაგულში დაგამსხვრია. შენი სიმდიდრე, შენი საქონელი, შენი სავაჭრო ნივთები, შენი მეზღვაურები და შენი მესაჭენი, შენი ნაპრალთა შემკეთებელნი და შენი ვაჭრობის მოქმედნი, და ყველა შენი მეომარი, რომელნიც შენში არიან, და მთელი შენი კრებული, რომელიც შენს შუაგულშია, შენი დალუპვის დღეს ზღვების შუაგულში ჩავარდებიან. ეზეკიელი 27:26, 27.

ისლამის „აღმოსავლეთის ქარი“ არღვევს ათი მეფის სამეფოს „მათი დალუპვის დღეს“, როგორც ეს წარმოდგენილია ალექსანდრე დიდის სამეფოს „დამსხვრევით“ და ოთხ ქართავის მიცემით. ბევრი იმ ისტორიისა, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავში მოხდა, კვლავ განმეორდება, როდესაც მეთერთმეტე თავი თავის საბოლოო აღსრულებას მიაღწევს. იმის განსაზღვრა, თუ სად უნდა გაიყოს სწორად ეს ისტორიები, არის წინასწარმეტყველური საქმე იმათთვის, ვინც მოწოდებულია, რომ

წინასწარმეტყველების შემსწავლელნი იყვნენ. დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლი სრულდება ადამიანური გამოცდის ვადის დასასრულს, როდესაც მიქაელი აღდგება. როდესაც ალექსანდრე დიდის სამეფო ოთხ ქართა შორის იყოფა, ეს წარმოადგენს გამოცდის ვადის დასასრულს და მიუთითებს, რომ მომდევნო წინასწარმეტყველური ისტორია მეხუთე მუხლიდან მოყოლებული ახალ წინასწარმეტყველურ ხაზად უნდა იქნეს მიჩნეული.

მეხუთე მუხლიდან მეთექვსმეტე მუხლამდე გამოკვეთილია ისტორია 538 წლიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის გამოცხადებამდე. მეხუთედან მეცხრე მუხლამდე წარმოდგენილია პაპის მმართველობის ათას ორას სამოცწლიანი პერიოდის ისტორია, რომელიც დაიწყო 538 წელს და დასრულდა დასასრულის ჟამს, 1798 წელს. მეათე მუხლი განსაზღვრავს იმ ისტორიას, რომელიც არის ორმოცე მუხლის ტიპი, როდესაც პაპობამ დასასრულის ჟამს, 1989 წელს, საბჭოთა კავშირი წაღეკა. მეთერთმეტე და მეორმეტე მუხლები მიუთითებს უკრაინაში მიმდინარე მარიონეტულ ომზე, რომელშიც პუტინი და რუსეთი გაიმარჯვებენ, მაგრამ პუტინის გამარჯვების შემდგომი შედეგი პარალელური იქნება „ნინევიის ბრძოლასთან“ და „ხოსროეს დაცემასთან“, რომელიც იყო „გასაღები, რომელმაც გახსნა უძირო უფსკრული“ და რომელმაც პირველი ვაის ისტორიის დროს ისლამი გამოუშვა.

პუტინის ხანმოკლე ტრიუმფის შემდგომ, შეერთებული შტატები, მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე, მოიგებს პროქსი ომს; ეს არის იმ პროქსი ომის დასასრული, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დროიდან მიმდინარეობდა. ეს მონაკვეთი განსაზღვრავს სამ ბრძოლას: პირველი ბრძოლა დასრულდა 1989 წელს, მეათე და მეორმოცე მუხლების აღსრულებით; მეორე, რომელიც არის მიმდინარე ომი უკრაინაში, წარმოადგენს მეთერთმეტე და მეორმეტე მუხლებს; ხოლო მესამე პროქსი ომი, რომელიც შეერთებული შტატების საბოლოო გამარჯვებას წარმოადგენს, ასახულია მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე.

მეხუთე მუხლიდან მეთხუთმეტე მუხლამდე წარმოდგენილ ამ ოთხ პერიოდთან დაკავშირებით აუცილებელია აღიარებულ იქნეს, რომ უკანასკნელი ორი პერიოდი, რომლებიც წარმოადგენენ მიმდინარე ომს უკრაინაში და შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების საპასუხო დარტყმას, ბეჭდვის ჟამს ხდება. მეთექვსმეტე მუხლი განსაზღვრავს ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონს. მეხუთედან მეათე მუხლამდე ასახულია ისტორია 538 წლიდან როგორც აღსასრულის დრომდე 1798 წელს, ისე შემდეგ 1989 წელს აღსასრულის დრომდე. საბოლოო პროქსი-ომის ორი ბრძოლა, რომლებიც წარმოდგენილია მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლამდე, ამგვარად სრულდება იმ პერიოდში, რომელსაც ეზეკიელის მეორმეტე თავი განსაზღვრავს, როგორც ჟამს, როდესაც ყოველი ხილვის შედეგი სრულდება.

ეს ხილვები ეზეკიელს წარმოუდგინდა როგორც „ბორბლები ბორბლებში“, რასაც დისა უაიტი განსაზღვრავს, როგორც „ადამიანურ მოვლენათა რთულ ურთიერთქმედებას“. უკრაინის ომის ისტორია, პუტინის გამარჯვება და შემდეგ მისი დაღუპვა, რასაც მოჰყვება შეერთებული შტატების გამარჯვება, არის ერთ-ერთი უმრთულესი

გამოცხადება „სტრიქონი სტრიქონზე“ ღვთის სიტყვაში.

ეზეკიელის „ბორბლებზე ბორბლებში“ განმარტებისას და უაიტი ამბობს, რომ როდესაც ეზეკიელმა პირველად იხილა ის ბორბლები, ეს მას არეულობად მოეჩვენა; მაგრამ საბოლოოდ ეზეკიელმა მათში სრულყოფილი წესრიგი შეიკნო, რომლებიც წარმოადგენს „ადამიანური მოვლენების რთულ ურთიერთქმედებას“. რათა სწორად განვყოთ მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე წარმოდგენილი ისტორია, აუცილებელია კათოლიკური ეკლესიისა და ნაცისტური გერმანიის ურთიერთობის გაგება, ვინაიდან უკრაინაში მყოფი ნაცისტი ლიდერები იმ ურთიერთობის წარმომადგენლები არიან.

აგრეთვე აუცილებელია იმის გაგება, თუ რა როლს ასრულებს 1918 წელს პორტუგალიის ფატიმაში ე.წ. ქალწული მარიამის გამოცხადება, იმ სამ საიდუმლოს ჩათვლით, რომლებიც ე.წ. ქალწულმა მარიამმა იმ ისტორიის სამ ბავშვს დაუტოვა. ამ სამი გზავნილის წინაპირობა, რომლებიც აღწერს ბრძოლას კათოლიკურ ეკლესიასა და ათეისტურ რუსეთს შორის, აგრეთვე მეორე მსოფლიო ომს, წარმოადგენს ფატიმის გზავნილის იმ ნაწილს, რომელიც უკრაინაში მიმდინარე ომშია წარმოჩენილი.

საფრანგეთის რევოლუცია, და მისი წინასწარმეტყველური ურთიერთობა კათოლიკურ ეკლესიასთან, და საბოლოოდ ნაპოლეონ ბონაპარტთან, რომელიც პუტინს წარმოადგენს, აგრეთვე ერთ-ერთ იმ „ბორბალთაგანს“ წარმოადგენს, რომლებიც უკრაინაში მიმდინარე ომში არიან წარმოდგენილნი. საფრანგეთის რევოლუციის წინასწარმეტყველური ურთიერთობა ამერიკის შეერთებულ შტატებთანაც ამ ისტორიაშია წარმოდგენილი, რადგან, როგორც პუტინი ნაპოლეონით არის წარმოდგენილი მაშინ, როცა საფრანგეთი დაღმასვლას განიცდიდა, ასევე ყოფილი მსახიობი რონალდ რეიგანი, როგორც 1989 წლის ბრძოლაში კათოლიციზმის არმიათა მეთაური, წინასახედ წარმოადგენს ყოფილ მსახიობ ზელენსკის, მაშინ, როცა უკრაინა დაღმასვლას განიცდის. იმ ბორბლებში, რომლებიც ამ მუხლებში იკვეთებიან და ერთდებიან, საბოლოო წვეთი ამერიკის შეერთებულ შტატებში დემოკრატი პოლიტიკოსებისთვის, რომლებიც ზელენსკის უჭერდნენ და უჭერენ მხარს, პუტინის მიერ გამოაშკარავდება, როდესაც იგი გაიმარჯვებს.

ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ქებარის მდინარის ნაპირზე ეზეკიელმა იხილა ქარბორბალა, რომელიც, როგორც ჩანდა, ჩრდილოეთიდან მოდიოდა — „დიდი ღრუბელი და ცეცხლი, რომელიც თავის თავში იხვეოდა, და ბრწყინვალე იყო მის გარშემო, და მისი შუაგულიდან — თითქოს ქარვის ფერი.“ მრავალი ბორბალი, ერთმანეთში გადაკვეთილი, მოძრაობდა ოთხი ცოცხალი არსების მიერ. ყოველივე ამაზე მაღლა „იყო მსგავსება ტახტისა, როგორც საფირონის ქვის იერი; და ტახტის მსგავსებაზე იყო მსგავსება, როგორც კაცის სახის იერი, ზედ მის თავზე.“ „და გამოჩნდა ქერუბიმებში კაცის ხელის სახე მათ ფრთებქვეშ.“ ეზეკიელი 1:4, 26; 10:8. ბორბლები თავიანთი წყობით იმდენად რთულად იყო განლაგებული, რომ ერთი შეხედვით არეულად ჩანდა; მაგრამ ისინი სრულ ჰარმონიაში მოძრაობდნენ. ზეციური არსებები, რომელთაც ქერუბიმთა ფრთებქვეშ მყოფი ხელი ამაგრებდა და წარმართავდა, ამ ბორბლებს

ამოდრავებდნენ; მათ ზემოთ, საფირონის ტახტზე, იყო მარადიული; ხოლო ტახტის ირგვლივ — ცისარტყელა, ღვთიური წყალობის სიმბოლო.“

„როგორც ბორბლისმაგვარი გართულებანი ქერუბიმთა ფრთების ქვეშ მყოფი ხელის ხელმძღვანელობის ქვეშ იყო, ასევე ადამიანურ მოვლენათა რთული მსვლელობაც ღვთიური მმართველობის ქვეშ არის. ხალხთა შუღლისა და მღელვარების შუაგულში, ქერუბიმებზე მჯდომარე კვლავაც წარმართავს დედამიწის საქმეთა მსვლელობას.

ერთიმეორის შემდეგ წარმოშობილი იმ ერების ისტორია, რომელთაც თავიანთი განსაზღვრული დრო და ადგილი ეკავათ და შეუცნობლად მოწმობდნენ იმ ჭეშმარიტებას, რომლის მნიშვნელობაც თვითონ არ ესმოდათ, გველაპარაკება ჩვენ. ყოველ ერსა და ყოველ დღევანდელ ადამიანს ღმერთმა თავისი დიდი გეგმის ფარგლებში ადგილი მიუჩინა. დღეს ადამიანები და ერები იზომებიან იმავის ხელში არსებული შვეულით, ვინც არასოდეს ცდება. ყოველი მათგანი საკუთარი არჩევანით განსაზღვრავს თავის ხვედრს, და ღმერთი ყოველივეს თავის მიზანთა აღსასრულებლად წარმართავს.

„ისტორია, რომელიც დიდმა მე ვარ-მ თავის სიტყვაში აღნიშნა, წინასწარმეტყველურ ჯაჭვში რგოლს რგოლთან აერთებს წარსულის მარადისობიდან მომავლის მარადისობამდე, გვამცნობს, სად ვიმყოფებით დღეს საუკუნეთა მსვლელობაში და რის მოლოდინი შეიძლება გვქონდეს მომავალ დროში. ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებამ იწინასწარმეტყველა, რომ უნდა აღსრულებულიყო დღევანდელ დრომდე, ისტორიის ფურცლებზეა აღბეჭდილი, და შეგვიძლია დარწმუნებულნი ვიყოთ, რომ ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ წინ არის, თავისი რიგისამებრ აღსრულდება.“ Education, 178.